

la llengua muda del bosc

KATI RIQUELME

JÚLIA R-ARIAS H

A CURA DE YUN VIDAL COLL

amb el suport de

ACADEMIA
DE BELLES ARTS
DE SABADELL
ESTRECHAMENTS PERMANENTS

Amb la llengua muda del bosc inaugurem una nova proposta dins del cicle Ull d'Escala, un projecte que impulsem des de l'Associació d'Artistes Plàstics i Visuals de Sabadell (AAPVS), amb la voluntat de donar visibilitat a pràctiques artístiques contemporànies emergents i afavorir el diàleg entre generacions, disciplines i llenguatges visuals.

Aquest cicle pren forma gràcies a la complicitat de l'Acadèmia de Belles Arts de Sabadell, que ens acull i creu en aquest espai com a lloc de recerca i experimentació artística.

Ull d'Escala neix amb el desig de posar en valor els vincles que es poden establir entre artistes, comissaris i públics, a través de formats expositius oberts i flexibles.

L'exposició que presentem avui reuneix les artistes Kati Riquelme i Júlia R-Arias H., sota el comissariat de Yun Vidal Coll, estudiant de tercer curs d'Humanitats a la Universitat Pompeu Fabra, a qui vam conèixer arran d'un treball acadèmic.

La seva mirada rigorosa i sensible ens va semblar una qualitat molt valuosa per explorar altres formes de fer curadoria.

A partir d'aquella trobada, li vam proposar participar en aquest cicle, amb una premissa molt senzilla però alhora estimulante: triar dos artistes —un/una vinculada a l'Associació i l'altra de fora— i establir un diàleg entre les seves obres.

Ens va semblar una molt bona manera de començar a treballar en projectes de comissariat des d'una perspectiva col·laborativa, compartint aprenentatges i obrint espais a noves veus que s'estan iniciant en el món de l'art contemporani.

Volem agrair la dedicació de totes les persones implicades en aquest projecte, especialment a la Yun, per la seva sensibilitat i compromís, i a les artistes, per la generositat i la força poètica de les seves obres.

Associació Artistes Plàstics i Visuals de Sabadell
Sabadell, 30 d'abril de 2025

A tu,

Contemprar.

És això el que ens ha mogut a construir
aquest racó intermedi entre sala i sala,
entre el desfer-se dels segons
i el so de les passes.

Que qui hi passi, s'aturi, per uns instants,
per escoltar una veu etèrea que s'enfila fins al sostre;
per avesar les pupil·les al joc de llums;
per apropar-se a la textura dels gravats.

O tal vegada perquè, en moure's,
mogui com una carícia el retrat d'un arbre,
o perquè habiti la crisàlide d'un bust blanc.

Per això, i per tot allò que se li desperti
—o pel que li resti adormit. Perquè intueixi
el més enllà, o el més ençà, d'aquesta petita estança.

Una que, des de la seva presència,
reclama la mirada, la pausa, el silenci.

La comunió amb l'ésser.

L'abandonar-se.

I és que aquí el llenguatge
no entén de la lògica de les paraules.

És clar que pot semblar una obvietat, en una
exposició, dir que les peces hi són per ser observades.
Al capdavall, és part del paper performatiu,
i el món, ara i adés, és un gran teatre.

Amb tot, insistim en el gest de parar atenció,
perquè, sovint, en les nostres vides ocupades,
pragmàtiques, apressades, passem de llarg
la intimitat de les coses.

I, amb tot, no és un miracle quan vas caminant pel carrer,
i sense esperar res, de sobte:

una aroma tendra,
la llum de tarda escolant-se per les capçades,
el so de les fulles gronxant-se,
o les mirades còmplices amb una persona
que, com tu, senzillament passa...?

Digues-nos: no és aquesta intensitat nítida de cada cos,
nua d'abstraccions, la que permet entreveure allò
etern i inefable?

I si bé fugissera,
és tan profunda aquesta consciència que obre.

És així que el subjecte, finit,
es dona a la bellesa desbordant que el món guarda.
I és així que, de bursada, passat, present i futur
—batec i memòria— convergeixen i donen sentit
a l'amor, a la fe, i a l'esperança.

Sonarà naïf, potser, o d'una retòrica pomposa.
Tanmateix, que soni com sigui,
que una cosa tenim per certa:
que malgrat tot, i pertot,
hi ha llum, i molta.

Només cal la voluntat de trobar-la.

És d'aquesta cerca i diàleg que neix
La llengua muda del bosc.

La resta, benivolguda, dependrà de la teva mirada.

Sense títol. De la sèrie ***El tiempo en el retrato***
2015. Gravat a punta seca sobre coure. 29,7 x 21 cm

Julia

KATI RIQUELME

S/t. De la sèrie *El afecto puede modificar un cuerpo*

2023. Papel sulfuritzat. 60 x 45 x 23 cm

*“Todo lo visible descansa sobre un fondo invisible;
lo que se oye, sobre un fondo que no puede oírse;
lo tangible, sobre un fondo impalpable”*

Novalis

De la sèrie *Murmullo*

2020. Impressió sobre paper Gampi. 65 x 95 cm

hi ha un instant
del parar

de la nuesa

del verb

del ser

del copsar
al vol

en els intersticis
entre fons i forma

els nervis d'una fulla
que lenta

cau

i es deixa caure

és una meravella
aquest silenci

que entona el cant

que travessa
les entranyes

que neix
al bell centre

quan es bada

una poncella

màgia rara

una estranyesa

que tota ella,

resisteix

terra, fum, ombra,

[el no-res]

que cala com la pluja
fins al moll de l'os

fina com un fil
de cal·ligrafia premsada

que ressegueix la pupil·la
entre el tragar dels vaivens

és un miracle

quan reposa la mirada
amb la lleugeresa més pesada
de la llum sobre les capçades
dels guardians fets xiprers

Fotografia: Berta Tiana

Disseny gràfic: Natàlia Santos

Ara segueix el típic territori de la cloenda
on es recullen els noms de les persones
a qui estàs agraïda.

Nom rere nom de les persones
que, d'una manera o altra, han contribuït
a confeccionar el projecte,
i que en el procés, potser,
se l'han fet també una mica seu.

En tot cas, no és banal.

Per a mi són els primers agraïments que faig mai.

I van de debò i de tot cor.

Així doncs, a vosaltres:

a en Bernat, per tot el que m'ha ensenyat, inclosa aquesta porta;
a l'Assumpció, per convidar-me al seu taller a l'estiu i confiar en mi;
a l'Anna, per estar sempre pendent de tot;
a en Gerard, per obrir-nos l'Acadèmia i ajudar-nos al muntatge;
a la Natàlia, per ser una dissenyadora que promet;
al Toni, pel primer dia que em va rebre;
a la Berta, per fer les fotografies per al catàleg.

També a les persones que van venir el dia de la inauguració
—a les que conec i a les que no, així com a les que han passat
o passaran per aquestes sales.

I, sobretot, a la Kati i a la Júlia,
per la seva sensibilitat artística,
i per fer-me de companyes i de mestres.

Aquest catàleg de la llengua muda del bosc
s'ha acabat d'imprimir al taller Artgraf,
a Sabadell el dia 13 de maig de 2025,
és el cent trenta-tresè dia de l'any del calendari gregorià.

Se n'ha fet una tirada de 125 exemplars

aapvsabadell.cat
@artsabadell

ACADÈMIA
DE BELLES ARTS
DE SABADELL
FUNDACIÓ PRIVADA

Col·labora

Figuerola
Belles Arts

